

Η ΣΕΛΙΣΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο ΑΡΧΙΤΕΜΠΕΛΗΣ

(Μαροκινό παραμύθι)

Μιά φορά ο δοξασμένος καλίφης Άθδελκαδίν έλ Μπαρφιδ βγήκε με τον βεζύρη του για να βρῆ τον μεγαλύτερο τεμπέλη του τόπου. Σ' εκείνον που πραγματικά θά του άποδεικνυε πώς εἶνε ο μεγαλύτερος τεμπέλης, θά του χάριζε ένα σακκοῦλι φλωριά.

Κατέβηκε λοιπόν με τον βεζύρη στον κῆπο και άρχισαν να περπατοῦν, ψάχνοντας να βρουν τον πρώτο τεμπέλη. Δέν άργησαν να ἴδουν έναν στρατιώτη ξαπλωμένο επάνω στα χόρτα.

Ήταν ο Άχμέτ Βαγδαδῆς, μεγάλος τεμπέλης.

— Άχμέτ, του φωνάζει ο βεζύρης, έλα να προσκυνῆς τον Σουλτάνο σου!

Ο Άχμέτ ἔτρεξε φοβισμένος. Ο καλίφης τότε του εἶπε:

— Ξέρω που εἶσαι καλός πολεμιστής. Ήθελα όμως να ξέρω και ως που φτάνει ἡ τεμπελιά σου.

— Θα σου τὸ πῶ, άφέντη μου. Μπορεῖ να εἶμαι τρεῖς μέρες νηστικός και να μου παρουσιάσουν πιατέλες όλόκληρες από κουσκοῦσι χωρίς να κουνηθῶ από την θέσι μου.

Ο καλίφης ήταν έτοιμος να του δώση την σακκοῦλα με τὰ φλωριά. Ο τεμπέλης όμως, που δέν εἶχε καταλάβει περί τίνος ἔπρόκειτο, ἔξακολούθησε:

— Άφέντη μου, μη με ξυλίσης για την τεμπελιά μου, γιατί ανάμεσα στους δούλους σου ὑπάρχει κι' άλλος πιε τεμπέλης από μένα. Εἶνε ο καλλιγράφος Άλῆ, που με περνάει ἑκατό ὄργυιές στην τεμπελιά.

Ο καλίφης γέλασε και πήγε να βρῆ τον καλλιγράφο, που ήταν ξαπλωμένος κάτω από ένα δέντρο. Ο τεμπέλης μόλις εἶδε τον άρχηγό των Πιστών τον προσκύνησε.

— Εἶνε αλήθεια, του λέει ο καλίφης, αυτά που διαδίδονται; Εἶσαι αληθινά ο μεγαλύτερος τεμπέλης του κράτους μου; Άν εἶσαι θά τιμηθῆς και θά πάρης την ανταμοιβή που σου πρέπει.

Ο Άλῆς τότε του άπάντησε:

— Άν βρεθῶ στην άκροθαλασσιά και φουσκώση τὸ κύμα κι' ἔρθῆ για να με πνίξη, ἐγὼ δέν θά τὸ κουνήσω από ἡν θέσι μου. Θα προτιμούσα να πνιγῶ παρὼν να σαλέψω.

Ο καλίφης ήταν έτοι-

μος πάλι να δώση τὰ φλωριά στον τεμπέλη, όταν ο βεζύρης Γιαφφάρ του εἶπε:

— Άς ἔξακολουθήσουμε τον δρόμο μας, ἔνδοξε καλίφη. Ίσως βρούμε περπατώντας και χειρότερους τεμπέληδες. Περπατοῦσαν πολλή ὥρα όταν ἔξαφνα άκουσαν μιὰ φωνή να παρακαλῆ:

— Άλλάχ! Άλλάχ! Δέν μ' ἔκανες σουλτάνο να μένω ξαπλωμένος ὄλη την ἡμέρα!

— Εἶνε ο Όμαρ, εἶπε ο βεζύρης. Ο πιό μεγάλος τεμπέλης του κόσμου.

Ο καλίφης προσκάλεσε τον τεμπέλη να πάῃ κοντά του.

— Έλα δῶ, Όμαρ! Εἶμαι ο σουλτάνος σου!

— Έλα συ ἐδῶ, του άπάντησε ο Όμαρ.

Κατάπληκτος ο σουλτάνος για την τόση τεμπελιά, ἔβγαλε να του δώση τὰ φλουριά.

— Πάρε αυτά τὰ χρήματα, του εἶπε. Εἶνε τὸ βραβεῖο τῆς τεμπελιάς.

Ο Όμαρ όμως δέν άπλωνε τὸ χέρι του.

— Βάλ' τα στην τσέπη μου, εἶπε στον σουλτάνο και χασμουρήθηκε!...

(Άπό την Ισπανο-άραβική συλλογή του ΜΠΙΕΝ - ΤΑΤΑ) ΕΠΙ

ΤΗΣ ΝΑΞΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

I

Αὔριο 'νε Κυριακή

βάζω τ' άσπρο μου

(βρακι

κατεβαίνω στο Σαγ-

(κρί

να βαφτίσ' ένα παιδι

να τὸ βγάλω Κων-

(σταντῆ.

— Κωνσταντῆ караβο-

(κύρη

δὸς ἔμένα τὸ ποιῆρι

να κεράσω τῆ Σταμά-

(τα

τῆ χρυσῆ, τῆ μαυρομ-

(μάτα

πούχει τὰ φλουριά στη

(τσέπη

και τὰ γρόσια στο

(σεγκρέτι,

II

Μιά φορά 'τον μιὰ

κ' εἶχε πόνο στην κοι-

(λιά.

Εἶχε πόνο κ' εἶχε ζάλη

στεναχώρεψη μεγάλη.

Πάσι φέρνουν τὸ για-

(τρό.

— Έχεις ὄρεξι να τρῶ;

— Σῆμερα δέν ἦφα'

(άλλο

παρὰ ἔν' άρνι μεγάλο

κι' ἄ μου λάχη κι' ἄλ-

(λη πείνα

τρώω και μιὰ προθα-

(τίνα.

και τῆ λέει κι' ο για-

(τρός:

— Τὸν περιδρομο να

(τρῶς!

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

Ο μύλος γυρίζει, ο μύλος κροτεῖ!...
 Άχ πόσον μ' άρέσει και μ' εύχαριστεί!...

Τὸ ξέρετε ὄλοι αυτό τὸ τραγουδάκι... Μά αυτό που δέν ξερετε εἶν' ο μύλος ο ἴδιος.
 Άν θῆτε να τὸν δῆτε, κόψτε αυτά τὰ κωμικά πρόσωπα και ζωσ τῆς εἰκόνας μας και ἔφαρμόστε τα μεταξύ τους ἔτσι, ὥστε στο κενὸ που θά μείνη στη μέση να σχηματισθῆ ο μύλος.